

[Svend Haugaard.]

til at se på fiskeribankens mulighed for at give lån. Jeg ved godt, at man skal have en skipper med, og denne skipper skal have sin andel, men det er mit indtryk, at den andel ikke behøver være ret stor, og så kan resten gå på land. Det er et spørgsmål, om det er rimeligt, at der gives lån på disse vilkår, om man ikke skal stramme det på dette område, sådan at det kun gives til dem, som egentlig har det som erhverv. Endvidere synes jeg, at det var rimeligt, at man så på, om i hvert fald ikke udsættelse med afdrag blev forbeholdt den, der har det som erhverv, og ikke givet den, der er med som trussereder. Jeg ser i det hele taget gerne en begrænsning i antallet af medejere, som ikke selv har fiskeriet som hovederhverv.

I øvrigt er det vel sådan, at det gik ganske fint med fiskeribankens tab, indtil trusseredene meldte sig. Jeg synes, det må være meget afgørende, at det, man ligesom lægger vægten på i fremtidens fiskeri, er de mindre konsumkuttere og deres muligheder for fortsat at være med.

I en vanskelig tid, hvor der er meget store krav til omstilling, er der behov for støtte både til forsøg og til ændring i metoder og udstyr. Det er nødvendigt, at man prøver de nye muligheder både i den biologiske forskning og i de praktiske forsøg. Vi melder os altså blandt dem, der er meget åbne over for en drøftelse af, hvordan man bedst kan få det gjort. Vi er enige i, at erhvervet ikke skal stå alene med disse vanskeligheder.

Jeg vil gerne til sidst understrege, at fiskeriet og den industri, der følger med, er en meget vigtig del af dansk erhvervsliv både for beskæftigelsen og for vores eksport, at de har meget vanskelige forhold og står over for en meget afgørende periode for fiskerierhvervet i det hele taget. Vi ønsker ministeren held til at løse det på bedste måde, og vi lover i øvrigt et radikalt bidrag efter bedste evne.

Arne Bjerregaard (KrF):

Fiskeriet er de sidste år kommet i fokus. Vi må nok sige ud fra en historisk betragtning, at dansk fiskeri siden Valdemarernes tid har været et selvhjulpent erhverv, som vi ellers kun møder i litteraturen og delvis i billedkunsten, kun dér har det tidligere haft samfundets bevågenhed. Men at fiskeriet har været overladt til sig selv i en stadig kamp med den voldsomme natur har jo bevirket, at fiskerne har forstået

fællesskabets og sammenholdets nødvendighed og også på det økonomiske område har forstået fællesskabets nødvendighed. Derfor vil jeg ikke undlade ved denne forespørgselsdebat at nævne, at netop disse forhold nok er et samfundsstudium værd.

Men udviklingen har også indhentet fiskeriet. Medens man f. eks. inden for landbruget havde mindre fællesskab i selve bedriften, skabte dette erhverv dog trods alt et fællesskab i forædlingsleddet, og det har haft overmåde betydning for dette erhverv. Fiskerne synes ikke at have formået, fordi de har haft nok i at skaffe den daglige føde ved deres fiskeri, selv at opbygge en industri i lighed med landbruggets andelsforetagender. Hvis fiskerne havde gjort dette, ville det afgjort have været en fordel, idet vi må notere i dagens fiskeridebatter, at der trods alt er en væsensforskel imellem selve fiskeriet og fiskeriets følgeindustrier, og at der er modsætningsforhold mellem dem.

Hvis man derimod havde haft fælles interesse som inden for landbruget, havde problemerne været betydelig mindre. Derfor må man også sige til fiskerioorganisationerne, at for mig at se forekommer de særdeles svage og tilsyneladende politisk ensidige. Derfor formår de ikke som f. eks. landbruget at fremmane den politiske bevågenhed, som tilsyneladende er en nødvendighed for, at deres interesse på rimelig måde kan blive tilgodeset. Den politiske bevågenhed over for dem er kun opstået, når fiskeriets interesser stødte sammen med samfundets interesser.

Alt dette har bl. a. bevirket, at vi faktisk ikke har og ikke har haft en reel fiskeripolitik. Forespørgslen i dag er heller ikke stillet af hensyn til fiskerne, men af hensyn til de arbejdsløse. Heri er der selvfølgelig ikke noget odiøst. Men det er da klart, at så længe man ikke har klaring på fiskerierhvervets muligheder, de nødvendige internationale aftaler samt en politisk målsætning for det pågældende erhverv, er det faktisk ganske meningsløst at spørge om beskæftigelsesmuligheder ved erhvervet i morgen eller i den nærmeste fremtid. Dermed være ikke sagt, at vi fra kristeligt folkepartis side ønsker at gøre fiskerierhvervet til et statsstyret erhverv, men vi ønsker en klar erhvervsmæssig målsætning opstillet for at undgå, at hidtidige fejlinvesteringer også begås i fremtiden, og for at skabe mulighed for den størst mulige udnyttelse af de nationale ressourcer samt en maksimal udnyttelse af de mu-